Octubre 2019

«Guarda el valuós dipòsit de la fe, amb l'ajut de l'Esperit Sant que habita en nosaltres» (2Tm 1,14)

L'apòstol Pau escriu a Timoteu, el seu «fill en la fe» (1*Tm* 1,2), amb qui ha compartit la seva activitat evangelitzadora i a qui ha confiat la comunitat d'Efes.

Sentint-se prop de la mort, Pau l'encoratja en aquesta tasca compromesa de guia. Timoteu, de fet, ha rebut un «valuós dipòsit», és a dir, el contingut de la fe cristiana, tal com el van transmetre els apòstols, i té la responsabilitat de comunicar-ho fidelment ell també a les generacions següents.

Per a Pau això significa protegir i fer brillar el do rebut i estar fins i tot disposat a donar la vida per difondre la feliç notícia que és l'Evangeli.

«Guarda el valuós dipòsit de la fe, amb l'ajut de l'Esperit Sant que habita en nosaltres»

Pau i Timoteu han rebut l'Esperit Sant com a llum i garantia per a la seva insubstituïble tasca de pastors i evangelitzadors. A través del seu testimoni i el del seus successors, l'anunci de l'Evangeli ha arribat fins a nosaltres.

De la mateixa manera, cada cristià té la seva «missió» a la pròpia comunitat social i religiosa: construir una família unida, educar els joves, comprometre's en política i en el treball, tenir cura de les persones vulnerables, il·luminar la cultura i l'art amb la saviesa de l'Evangeli viscut, consagrar la vida a Déu per al servei als germans.

És més, segons les paraules del papa Francesc als joves, «[...] cada home i dona és una missió [...]»[1]. El mes d'octubre del 2019 ha estat proclamat per l'Església Catòlica "mes missioner extraordinari". Pot ser també per a nosaltres l'ocasió de renovar conscientment el compromís de testimoniar la nostra fe, amb el cor obert i dilatat per l'amor evangèlic que genera acollida, trobada i diàleg[2].

«Guarda el valuós dipòsit de la fe, amb l'ajut de l'Esperit Sant que habita en nosaltres»

Tot cristià és «temple» de l'Esperit Sant, que permet descobrir i custodiar «el valuós dipòsit» que li ha estat confiat, per fer-lo créixer i posar-lo al servei de tots. El primer d'aquests «tresors» és la fe en el Senyor Jesús. Cal que nosaltres cristians la revifem i la nodrim amb la pregària, per després comunicar-la a través del testimoni de la caritat.

Explica J. J., un sacerdot ordenat fa poc: «M'han estat confiats els fidels d'una gran església catòlica d'una metròpoli del Brasil. L'ambient social és molt difícil i sovint les persones que trobo no tenen una identitat religiosa definida, raó per la qual participen tant a la missa com a

altres antigues cerimònies tradicionals. Sé que soc responsable de transmetre la fe cristiana amb fidelitat a l'Evangeli, però també desitjo que tots se sentin acollits en la parròquia. He pensat que, per valorar les arrels culturals d'aquestes persones, la celebració de la missa podia ser més festosa i animada amb instruments típics de la seves cultures. És un repte que dona alegria a tots perquè, en lloc de dividir la comunitat, ens uneix en allò que tenim en comú: la fe en el Déu que ens dona l'alegria».

«Guarda el valuós dipòsit de la fe, amb l'ajut de l'Esperit Sant que habita en nosaltres»

Un altre tresor inestimable que hem rebut del mateix Jesús és la seva paraula, que és Paraula de Déu.

Aquest do «[...] comporta per part nostra una gran responsabilitat [...]. Déu ens va donar la seva paraula perquè la féssim fructificar. Ell vol veure realitzada en la nostra vida i en la nostra acció en el món la transformació profunda que la Paraula pot obrar. Com viurem llavors la Paraula de Vida d'aquest mes? Estimant la Paraula de Déu, tractant de conèixer-la cada vegada millor i sobretot posant-la en pràctica cada vegada amb més generositat, de manera que esdevingui realment el nodriment bàsic de la nostra vida espiritual, el nostre mestre interior, la guia de la nostra consciència, el punt de referència ferm de totes les nostres eleccions i de totes les nostres accions. [...] A les consciències hi ha molta desorientació i confusió, es tendeix a relativitzar-ho tot i a desdibuixar-ho. Vivint la Paraula de Déu no només estarem proveïts contra aquest gran perill sinó que, segons la significativa expressió de Jesús (cf *Mt* 5,15-16), esdevindrem llànties enceses que amb la seva llum ajudaran també els altres a orientar-se i a trobar de nou el camí recte»[3].

Letizia Magri

[1] Cf. **FRANCESCO**, Missatge per a la *jornada missionera mundial* 2018.

[2] Per a més informació, consulteu www.october2019.va

[3] **C. Lubich:** *Palabra de vida 0ctubre 1991*. Ciudad Nueva n. 270 (10/1991), p. 33